

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och
arbetstagare**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare ändras så att de tjänsteinnehavare och arbetstagare som efter 1992 anställs i pensionsanstaltens medlemssamfund endast omfattas av grundpensionsskydd. Detta grundpensions-

skydd föreslås ligga på samma nivå som pensionsskyddet enligt lagen om pension för arbetstagare.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1993.

MOTIVERING

1. Nuläget

Det kommunala pensionssystemet omfattar grundpensionsskydd och tilläggpensionsskydd. Grundpensionsskyddet omfattar samtliga tjänsteinnehavare och arbetstagare i kommunala pensionsanstaltens medlemssamfund, under förutsättning att anställningstidens längd och den inkomst som fås av anställningen uppfyller vissa kriterier. Pensionsåldern enligt grundpensionsskyddet är 65 år, pensionen tillväxer med 2 % per år och dess målsatta nivå är 60 % av samordningsgrunden. Målnivån uppnås genom 30 års tjänstgöring.

Tilläggpensionsskyddet gäller tjänsteinnehavare och arbetstagare i sådana medlemsamfund som har gjort sin personal delaktig av tilläggpensionsskyddet. Pensionsanstaltens medlemssamfund har nästan till 100 % anslutits till tilläggpensionsskyddet. Inom tilläggpensionsskyddet är den allmänna pensionsåldern 63 år, pensionen tillväxer med 11/60 % per månad (2,2 % per år) och målnivån är 66 % av samordningsgrunden, vilken i allmänhet är den högsta pensionsgrundande lönen i en kommunal anställning.

Enligt 2 § 1 mom. (1261/91) lagen om pen-

sion för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare omfattar det kommunala pensionsskyddet grund-, tilläggs- och deltidspensioner samt rehabiliteringsförmåner. Enligt 2 § 2 mom. gäller grundpensionsskyddet och deltidspension samtliga tjänsteinnehavare och arbetstagare. Enligt 3 mom. gäller tilläggpensionsskyddet samtliga tjänsteinnehavare och arbetstagare inom sådant medlemssamfund som gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggpensionsskydd.

Enligt 3 § 1 mom. förordnas om pensionsskyddet i den kommunala pensionsanstaltens pensionsstadga. Enligt paragrafens 3 mom. får om tilläggpension förordnas enligt två eller flera alternativa system. Tilläggpensionsskyddet kan även utgöras av ekonomiskt stöd som erläggs efter en tjänsteinnehavares eller arbetstagers död.

Alla kommuner och kommunalförbund har gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggpensionsskydd. Det kommunala tilläggpensionsskyddets förmåner överstiger med ca 30 % grundpensionsskyddet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/61).

2. Motivering till ändringen

I det betänkande (kommitébetänkande 1991:41) som pensionskommittén 1990, vilken tillsatts av statsrådet för att utreda pensionspolitikens långsiktiga utveckling, låtit ingår även förslag som gäller den offentliga sektorn. Representanterna för löntagarorganisationerna har redan anmält sin avvikande åsikt. Pensionskommittén föreslår bl.a. att man inom pensionskyddet för tjänsteinnehavare och arbetstagare som den 1 januari 1993 eller därefter anställs inom den offentliga sektorn övergår till samma pensionsålder och likadana villkor beträffande pensionens tillväxt och målsatta nivå som de som tillämpas inom den privata sektorns pensionssystem.

Det kommunala anställningssystemet håller på att förändras i många avseenden. Inom den kommunala sektorn går man in för att ha endast en typ av anställningsförhållande. Målet är att inom olika sektorn i viss utsträckning förenhetliga villkoren för en anställning och socialskyddet inom olika sektorer.

Eftersom pensionskyddets nivå är högre inom den kommunala sektorn än inom den privata sektorn, och eftersom dess tryggande genom fondering inletts rätt sent, är effekterna på kommunalhushållningen större än det privata pensionskyddets ekonomiska verkan är inom den privata sektorn. På kommunernas finansieringssvårigheter inverkar således även kostnaderna för det kommunala pensionskyddet.

Statsrådet har den 5 april 1992 fattat ett principbeslut om regeringens ekonomiskpolitiska åtgärder. I beslutet konstateras att nya offentliga anställningar skall omfattas av pensionskydd på APL-nivå räknat från ingången av 1993. En proposition med förslag till ändring av lagen om statens pensioner (RP 110/1992 rd), i vilken lagen föreslås bli ändrad i enlighet med principbeslutet, har avlåtits till riksdagen den 8 juli 1992. Enligt propositionens motivering är avsikten att senare förelägga riksdagen en proposition om införande av motsvarande principer även i de nuvarande tjänste- och arbetsförhållandena.

3. Den föreslagna ändringen

Enligt 3§ 1 mom. lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

förordnas om grundpensionsskyddet i pensionsanstaltens pensionsstadga. Enligt gällande bestämmelser i pensionsstadgan tillväxer grundpensionen med 2,0 % per år eller med 1/6 % för varje till pension berättigande månad. Enligt bestämmelserna i lagen om pension för arbetstagare tillväxer pensionen med 1,5 % per år eller med 1/8 % för varje till pension berättigande månad. Därför bör bestämmelserna om intjänande av grundpension ändras i den kommunala pensionsstadgan. Ett stadgande som möjliggör detta föreslås bli fogat till 2§ 2 mom. lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare. På tillväxten för tjänstetiden före ikraftträdandet av ändringen tillämpas de tidigare bestämmelserna.

Samtidigt föreslås att 2§ 3 mom. ändras så att tilläggs-pensionsskyddet inte gäller sådana tjänsteinnehavare och arbetstagare som anställs inom ett medlemssamfund efter den 31 december 1992.

Enligt 3§ 3 mom. får om tilläggs-pension förordnas enligt två eller flera alternativa system, men de bör gälla medlemssamfundets samtliga tjänsteinnehavare och arbetstagare. Kommissionens arbete förutsätter anpassning beträffande det gamla och det nya pensionskyddet. Därför kommer det inom medlemssamfunden att bildas flera olika tilläggs-pensionsgrupper, som inte gäller alla tjänsteinnehavare och arbetstagare. Av denna orsak borde gällande regler redan nu ändras.

Medlemssamfunden bör garanteras möjlighet att även i framtiden göra sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggs-pensionsskyddet. Tilläggs-pensionsskyddet skulle inte, i motsats till vad fallet är just nu, behöva gälla samtliga tjänsteinnehavare och arbetstagare inom medlemssamfundet. För tilläggs-pension borde fastställas separata grunder och direktiv. Möjligheten att vara delaktig av tilläggs-pensionsskyddet föreslås vara begränsad.

Med anledning av vad ovan anförts föreslås att lagen utökas med ett nytt 3 mom. i 3§, enligt vilket utan hinder av 2§ 2 mom., medlemssamfundet kunde göra sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggs-pensionsskydd. Medlemssamfundet skulle inom ramen för ovan anförda grunder och direktiv få besluta om vem det skulle vilja försäkra i enlighet med tilläggs-pensionsskyddet. Om tilläggs-pension skulle dock förordnas i pensionsstadgan enligt bestämmelsen i 3§ i lagen. Om tilläggs-pensionsskyddets innehåll kunde det i

pensionsstadgan finnas två eller flera alternativ. Systemet skulle i huvuddrag motsvara tilläggs-pensionssystemet inom den privata sektorn.

I 3 § 3 mom. stadgas också att tilläggs-pensionsskyddet även kan bestå av ekonomiskt stöd som erlaggs efter en tjänsteinnehavares eller arbetstagares död. Alla medlemssamfund är inte skyldiga att anordna ekonomiskt stöd via pensionsanstalten. De kan teckna gruppliv-försäkring, som motsvarar ekonomiskt stöd, i ett privat försäkringsbolag eller bekosta den med egna medel. Det är inte meningen att genom denna lagändring ingripa i bestämmelserna gällande ekonomiskt stöd. Därför föreslås det att stadgandet utökas med en bestämmelse om att även tjänsteinnehavare och arbetstagare som efter den 31 december 1992 anställs i pensionsanstaltens medlemssamfund skall omfattas av ekonomiskt stöd.

Enligt 6 § 1 mom. fördelas den kommunala pensionsanstaltens utgifter för varje finansår på medlemssamfunden i förhållande till de sammanlagda lönebelopp som medlemssamfunden ifrågavarande år erlagt till sina tjänsteinnehavare och arbetstagare. Eftersom betalningsandelar borde uppbäras för samtliga personer som omfattas av pensionsskyddet (t.ex. för familjevårdare med uppdragsavtal), föreslås det att man i lagen inte talar om tjänsteinnehavare och arbetstagare som omfattas av pensionsskyddet, utan helt enkelt om personer som omfattas av lagen.

Lönerna multipliceras med en koefficient som pensionsanstaltens delegation fastställt för ett bestämt antal år. Koefficientens storlek beror enligt gällande lag på huruvida medlemsamfundet är delaktigt i tilläggs-pensionsskyddet eller endast i grundpensionsskydd. Dessutom beror koefficientens storlek på hur länge medlemssamfundets pensionsskydd varit i kraft. Härigenom har en opartisk behandling av medlemssamfunden garanterats i pensionssystemets begynnelsekede, då medlemssamfunden kunde ansluta sig till systemet under olika tider inom den övergångsperiod som angivits.

Eftersom pensionsskyddet för medlemssamfundens nya och gamla arbetstagare räknat från den 1 januari 1993 efter de föreslagna ändringarna inte längre är enhetligt, föreslås att av de faktorer som inverkar på koefficientens storlek i lagen nämns endast pensionsskyddets innehåll för de personer som omfattas av lagen. Utöver detta kan delegationen fortfarande enligt prövning vid bestämmandet av koefficien-

ter beakta även andra faktorer som inverkar på pensionsansvaret. Den effekt på den sammanlagda avgiften som följer av ett en pensionsavgift eventuellt införs för arbetstagarna själva, utreds i samband med en separat lag om arbetstagares pensionsavgift.

Då det genom den föreslagna ändringen av 3 § 3 mom. möjliggörs för medlemssamfunden att även göra personer som anställs efter den 31 december 1992 eller tjänsteinnehavare och arbetstagare som vid denna tidpunkt varit anställda, delaktiga av pensionsrätt enligt tilläggs-pensionsskyddet, föreslås det att 6 § utökas med ett nytt 3 mom. Enligt det nya stadgandet skall pensionsanstaltens delegation fastställa de grunder, enligt vilka betalningsandelar skall uppbäras för det tilläggs-pensionsskydd varom stadgas i 3 § 3 mom.

4. Beredningen av propositionen

Kommunernas pensionsförsäkring, som fungerar som kommunal pensionsanstalt under-tecknade tillsammans med den kommunala sektorns huvudavtalsorganisationer den 29 november 1991 ett protokoll om löntagarorganisationernas deltagande i Kommunernas pensionsförsäkrings förvaltning. I bilagan till protokollet konstateras att Kommunernas pensionsförsäkring och den kommunala sektorns huvudavtalsorganisationer kommer överens om att tillsammans omedelbart inleda en utredning som gäller det kommunala pensionsskyddet.

Huvudavtalsorganisationerna inom den kommunala sektorn, kommunala arbetsmarknadsverket och Kommunernas pensionsförsäkring har den 12 mars 1992 kommit överens om att tillsätta en kommission. I kommissionens uppgifter ingår bl.a. att, med beaktande av de principer som pensionskommittén 1990 presenterat, bereda ändringar i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare angående hur pensionsskyddet skall anordnas för sådana anställningar hos pensionsanstaltens medlemssamfund som har inletts den 1 januari 1993 eller därefter. Pensionsanstaltens styrelse har den 18 mars 1992 på basis av ovan nämnda överenskommelse beslutat tillsätta en kommission i enlighet med förhandlingsresultatet. Propositionen har beretts av kommissionen.

5. Propositionens ekonomiska verkningar

Reformens ekonomiska verkningar beror i väsentlig grad på hur den kommunala sektorns personalsiffror kommer att utvecklas under de närmaste åren. Enligt de expertutlåtanden som presenterats för kommissionen antas arbetstags-siffran inom kommunsektorn sjunka enligt följande: 1993 450 000, 1995 440 000, 2000 423 000, 2010 400 000, 2020 375 000, 2030 350 000 och 2040 340 000 arbetstagare.

I uträkningen antas på basis av ovan nämnda faktorer att det kommer få nya arbetstagare årligen till den kommunala sektorn under de första åren. Antalet nya arbetstagare beräknas dock öka till följd av att pensioneringarna

ökar. Sifferserien i tabell 1 avser nettoökningen i antalet nya arbetstagare, varvid avgång från sektorn och dödsfall har beaktats. Som genomsnittslön för arbetstagare inom den kommunala sektorn har använts 8 000 mk, vilken summa, enligt de expertutlåtanden kommissionen fått, antas tillväxa reellt med 0 % under åren 1993 och 1994, med 1 % under decenniets sista år och med 1,5 % per år efter år 2000. Skillnaden i pensionsansvarets tillväxt för de nyanställda har uppskattats till 6 % av deras lönesumma. Enligt dessa uppskattningar vore reformens verkan på den årliga tillväxten i fråga om kommunsektorns pensionsansvar uttryckt i miljoner mark och procent av den totala lönesumman som följer:

Reformens verkan på den årliga tillväxten av pensionsansvar

År	Nya/år	Nya tot.	Genomsnittslön mk/månad	Löner för de nya tot. mmk	Skillnad i tillv. av pens. ansvar mmk	Skilln. i % av tot. lönesumma
1993	4 000	4 000	8 000	385	23	0,05
1994	4 000	8 000	8 000	770	46	0,10
1995	4 000	12 000	8 080	1 160	69	0,16
1996	6 000	18 000	8 160	1 760	105	0,25
1997	6 000	24 000	8 240	2 370	142	0,33
1998	8 000	32 000	8 320	3 200	192	0,45
1999	8 000	40 000	8 400	4 030	242	0,56
2000	9 000	49 000	8 500	5 000	300	0,70
2010	11 000	150 000	9 900	17 800	1 070	2,25
2020	12 000	265 000	11 400	36 250	2 180	4,25
2030	14 000	340 000	13 300	54 300	3 260	5,84
2040	15 000	340 000	15 400	62 800	3 770	6,00

Den pensionsreform som gäller nya arbetstagare inverkar långsamt sänkande på kostnaderna, eftersom det på grund av kommunernas ekonomiska situation anställs få nya arbetstagare under de närmaste åren. Reformen leder dock redan under detta decennium till en minskad tillväxt i pensionsansvaret inom den kommunala sektorn samtidigt som reformens betydelse för tillväxten i kommunernas nya pensionsansvar senare kommer att öka mycket.

I det kommunala pensionssystemets pensionsutgifter kommer effekten av reformen att vara fördröjd med 30–40 år. Skillnaden i det årliga pensionsansvaret är, i jämförelse med nuvarande nivå för pensionsskyddet, år 2010 en miljard mark per år; i de årliga pensionsutgifterna skulle motsvarande inbesparing förverkligas först efter år 2040. Sålunda underlättar refor-

men inte i nämnvärd grad problemen med finansieringen av det kommunala pensionssystemet före år 2050. Efter det har reformen däremot en betydande inverkan på pensionskostnaderna.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionen

Till riksdagen har den 18 september 1992 avlåtits en proposition om upphävande av lagen om pension för kommunala förtroendevalda och om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (RP 166/92 rd). I propositionen föreslås bl.a. att 6 § i mom. lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare ändras.

I 6 § 1 mom. i det lagförslag som nu avlåts har beaktats även de ändringar som i den tidigare propositionen föreslagits i lagrummet. Avsikten är att den lagändring som föreslagits i den tidigare propositionen skall godkännas och stadfästas före den lagändring som föreslås i denna proposition. Ingressen till den nu föreslagna lagen bör då ändras på motsvarande sätt.

7. Ikraftträdande

Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1993.

Enligt bestämmelserna i pensionsstadgan innebär överflyttning från anställning hos ett medlemssamfund till anställning hos ett annat medlemssamfund att ett nytt kommunalt anställningsförhållande inleds. För att ändringen inte skall inverka på arbetskraftens

rörlighet inom den kommunala sektorn, föreslås att en omedelbar övergång från ett medlemssamfund till ett annat inte vid tillämpning av den föreslagna ändringen skall innebära att ett nytt kommunalt anställningsförhållande inleds.

8. Lagstiftningsordning

Eftersom de föreslagna ändringarna gäller personer som börjar sin anställning efter att ändringarna har trätt i kraft och eftersom ändringarna inte påverkar pensionsskyddet på ett sätt som hänför sig till det grundlagsenliga skyddet, föreslås att lagen stiftas i den vanliga ordning som stadgas i 66 § riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64) 2 § 2 och 3 mom., 3 § 3 mom. och 6 § 1 mom.,

av dessa lagrum 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 3 februari 1989 (110/89) och 3 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 3 juni 1977 (429/77), samt

fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lagar av den 18 juni 1971 och den 21 juli 1977 (508/71 och 579/77) samt genom nämnda lag av den 3 juni 1977, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. och nuvarande 4 och 5 mom. blir 4—6 mom., och till 6 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

Grundpensionsskyddet och deltidspensionen gäller varje medlemssamfunds tjänsteinnehavare och arbetstagare. Grundpensionsskyddet kan vara anordnat enligt olika grunder i de anställningsförhållanden som har börjat före den 1 januari 1993 och i de anställningsförhållanden som har börjat den 1 januari 1993 eller därefter.

Tilläggs-pensionsskyddet omfattar tjänsteinnehavare och arbetstagare inom sådana medlemssamfund som gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggs-pensionsskydd, dock endast om deras till pension

berättigande tjänste- eller arbetsförhållande har börjat före den 1 januari 1993.

3 §

Utan hinder av 2 § 3 mom. kan medlemssamfund göra sina tjänsteinnehavare eller arbetstagare delaktiga av tilläggs-pensionsskydd.

Om tilläggs-pensionsskyddets grunder och villkor får bestämmas enligt två eller flera alternativa system. Tilläggs-pensionsskyddet kan även bestå av ekonomiskt stöd som betalas efter tjänsteinnehavares eller arbetstagares död. Det ekonomiska stödet omfattar på det sätt

som bestäms i pensionsstadgan även tjänsteinnehavare och arbetstagare som efter den 31 december 1992 anställs hos ett medlemssamfund.

6 §

Den kommunala pensionsanstaltens utgifter för vilka avgifter inte uppbärs hos personer som omfattas av denna lag fördelas för varje finansår på medlemssamfunden i förhållande till de sammanlagda beloppen av de löner och arvoden som medlemssamfunden under finansåret i fråga betalt till sina tjänsteinnehavare och arbetstagare, som åtnjuter pensionsanstaltens pensionskydd, samt av de arvoden och ersättningar för bortfall av förvärvsinkomst som berättigar till pension enligt denna lag och som medlemssamfunden betalt till andra personer, genom att lönerna, arvodena och ersättningarna för bortfall av förvärvsinkomst före det multipliceras med en koefficient som pensionsanstaltens delegation fastställt för ett bestämt

antal år, högst fem år. Koefficientens storlek beror på innehållet i pensionskyddet för personer som omfattas av denna lag samt, enligt delegationens prövning, även på andra faktorer som påverkar pensionsanstaltens pensionsansvar.

Av lönesummorna för sådana tjänsteinnehavare och arbetstagare om vilkas tilläggs-pensionskydd stadgas i 3 § 3 mom. denna lag är medlemssamfundet skyldigt att erlægga betalningsandelar enligt de grunder som den kommunala pensionsanstaltens delegation fastställer.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare omedelbart övergår från anställning hos ett medlemssamfund till anställning hos ett annat medlemssamfund, anses hans anställningsförhållande vid tillämpningen av denna lag inte ha avbrutits.

Helsingfors den 16 oktober 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Inrikesminister *Mauri Pekkarinen*

Lag

om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64) 2 § 2 och 3 mom., 3 § 3 mom. och 6 § 1 mom.,

av dessa lagrum 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 3 februari 1989 (110/89) och 3 § 3 mom., sådant det lyder i lag av den 3 juni 1977 (429/77,) samt

fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lagar av den 18 juni 1971 och den 21 juli 1977 (508/71 och 579/77) samt genom nämnda lag av den 3 juni 1977, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. och nuvarande 4 och 5 mom. blir 4—6 mom., och till 6 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Grundpensionsskyddet och deltidspensionen gäller varje medlemssamfunds tjänsteinnehavare och arbetstagare.

Tilläggsensionsskyddet omfattar tjänsteinnehavare och arbetstagare inom sådant medlemssamfund, som gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggsensionsskydd.

3 §

Om tilläggsension får förordnas enligt två eller flera alternativa system. Tilläggsensionsskyddet kan även utgöras av ekonomiskt stöd, som erlägges efter tjänsteinnehavares eller arbetstagares död.

Föreslagen lydelse

2 §

Grundpensionsskyddet och deltidspensionen gäller varje medlemssamfunds tjänsteinnehavare och arbetstagare. Grundpensionsskyddet kan vara anordnat enligt olika grunder i de anställningsförhållanden som har börjat före den 1 januari 1993 och i de anställningsförhållanden som har börjat den 1 januari 1993 eller därefter.

Tilläggsensionsskyddet omfattar tjänsteinnehavare och arbetstagare inom sådana medlemssamfund som gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggsensionsskydd, dock endast om deras till pension berättigande tjänste- eller arbetsförhållande har börjat före den 1 januari 1993.

3 §

Utan hinder av 2 § 3 mom. kan medlemssamfund göra sina tjänsteinnehavare eller arbetstagare delaktiga av tilläggsensionsskydd.

Om tilläggsensionsskyddets grunder och villkor får bestämmas enligt två eller flera alternativa system. Tilläggsensionsskyddet kan även bestå av ekonomiskt stöd som betalas efter tjänsteinnehavares eller arbetstagares död. Det ekonomiska stödet omfattar på det sätt som bestäms i pensionsstadgan även tjänsteinnehavare och arbetstagare som efter den 31 december 1992 anställs hos ett medlemssamfund.

Gällande lydelse

6 §

Den kommunala pensionsanstaltens utgifter, för vilka avgifter inte uppbäras hos tjänsteinnehavare och arbetstagare, fördelas för varje finansår på medlemssamfunden i förhållande till de sammanlagda lönebelopp, som medlemssamfunden ifrågavarande finansår erlagt till sina tjänsteinnehavare och arbetstagare, vilka åtnjuta pensionskydd, genom att lönerna därför multipliceras med en koefficient, som pensionsanstaltens delegation fastställt för ett bestämt antal år och högst fem år i sänder. Koefficientens storlek beror därav, huruvida medlemssamfundets tjänsteinnehavare och arbetstagare äro delaktiga endast i grundpensionsskyddet eller även i tilläggspensionsskydd enligt något system som avses i 3 § 3 mom. och av från och med vilken tidpunkt pensionskyddet varit i kraft i fråga om medlemssamfundets tjänsteinnehavare och arbetstagare, samt enligt delegationens prövning även av andra på pensionsanstaltens pensionsansvar inverkanande faktorer.

Föreslagen lydelse

6 §

Den kommunala pensionsanstaltens utgifter för vilka avgifter inte uppbäras hos personer som omfattas av denna lag fördelas för varje finansår på medlemssamfunden i förhållande till de sammanlagda beloppen av de löner och arvoden som medlemssamfunden under finansåret i fråga betalt till sina tjänsteinnehavare och arbetstagare, som åtnjuter pensionsanstaltens pensionskydd, samt av de arvoden och ersättningar för bortfall av förvärvsinkomst som berättigar till pension enligt denna lag och som medlemssamfunden betalt till andra personer, genom att lönerna, arvodena och ersättningarna för bortfall av förvärvsinkomst före det multipliceras med en koefficient som pensionsanstaltens delegation fastställt för ett bestämt antal år, högst fem år. Koefficientens storlek beror på innehållet i pensionskyddet för personer som omfattas av denna lag samt, enligt delegationens prövning, även på andra faktorer som påverkar pensionsanstaltens pensionsansvar.

Av lönesummorna för sådana tjänsteinnehavare och arbetstagare om vilkas tilläggspensionsskydd stadgas i 3 § 3 mom. denna lag är medlemssamfundet skyldigt att erlägga betalningsandelar enligt de grunder som den kommunala pensionsanstaltens delegation fastställer.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare omedelbart övergår från anställning hos ett medlemssamfund till anställning hos ett annat medlemssamfund, anses hans anställningsförhållande vid tillämpningen av denna lag inte ha avbrutits.